

Zadeva C-494/23 [Mahá]ⁱ**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

3. avgust 2023

Predložitevno sodišče:

Nejvyšší soud (Česka republika)

Datum predložitvene odločbe:

7. junij 2023

Tožeči stranki:

QE

IJ

Toženi stranki:

DP

EB

Predmet postopka v glavni stvari

Predmet, ki ga organ kazenskega pregona položi v sodni depozit po tem, ko ni več potreben za kazenski postopek – Izročitev predmeta iz sodnega depozita – Več oseb, ki uveljavljajo pravico na predmetu – Potreba po pridobitvi soglasja za izročitev predmeta od vseh udeležencev postopka sodnega depozita – Nadomestitev soglasja tistih, ki niso hoteli dati soglasja, z odločbo sodišča

V postopku v glavni stvari tožeči stranki (s prebivališčem v Češki republiki) predlagata izdajo odločbe, ki bi nadomestila izjavo toženih strank (s prebivališčem v Franciji), da soglašata z izročitvijo predmeta iz depozita tožečima strankama.

ⁱ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Predmet predloga za sprejetje predhodne odločbe je razlaga pravil o določitvi pristojnosti sodišč v civilnih in gospodarskih zadevah.

Natančneje, Sodišče je zaproseno, naj ugotovi, ali je postopek za nadomestitev soglasja tožene stranke za izročitev predmeta iz sodnega depozita, v katerega je ta predmet deponiral organ kazenskega pregona, zajet z avtonomnim pojmom prava Unije „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu člena 1(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1; v nadaljevanju: Uredba Bruselj Ia).

Če bi Sodišče ugotovilo, da je tako, je zaproseno, naj ugotovi, ali je treba tožbo, z vložitvijo katere se tak postopek začne, opredeliti kot „intervencijsko tožbo“ v smislu člena 8, točka 2, Uredbe Bruselj Ia ob upoštevanju tega, da ima navedeni postopek vmesno naravo glede na postopek sodnega depozita.

Pravna podlaga za ta predlog je člen 267 PDEU.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah razlagati tako, da postopek za nadomestitev soglasja tožene stranke za izročitev predmeta iz sodnega depozita, ki je vmesni postopek v razmerju do postopka sodnega depozita, začetega na podlagi deponiranja predmeta, ki so ga zasegli organi kazenskega pregona, spada pod pojem „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu te določbe?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 8, točka 2, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah razlagati tako, da je tožba za nadomestitev soglasja za izročitev predmeta iz sodnega depozita, ki jo vložijo eden od udeležencev postopka sodnega depozita, v katerega je bil predmet deponiran, proti drugemu udeležencu tega postopka, tožba v smislu te določbe?

Navedene določbe prava Unije

Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1): člen 1(1), člen 4(1), člen 5(1), člen 8, točka 2, in člen 26(1)

Navedena sodna praksa Unije

Sodba z dne 14. oktobra 1976, LTU, 29/76, EU:C:1976:137

sodba z dne 27. oktobra 1977, Bouchereau, 30/77, EU:C:1977:172

sodba z dne 3. oktobra 2013, Schneider, C-386/12, EU:C:2013:633

sodba z dne 28. februarja 2019, Gradbeništvo Korana, C-579/17, EU:C:2019:162

sodba z dne 18. septembra 2019, Riel, C-47/18, EU:C:2019:754

Navedene določbe nacionalnega prava

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) (zakon št. 141/1961 o sodnem kazenskem postopku (zakonik o kazenskem postopku))

„člen 80

- (1) Če predmet, ki je bil [...] zasežen, ni več potreben za nadaljnji postopek [...], se vrne osebi, ki ji je bil odvzet. Če druga oseba uveljavlja pravico na predmetu, se ta izroči osebi, katere pravica na njem ni vprašljiva. V primeru dvoma se predmet deponira, osebo, ki uveljavlja pravico na njem, pa se poduči, da lahko svojo pravico uveljavlja v civilnem postopku. [...]"

Zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (zakon št. 292/2013 o posebnih sodnih postopkih; v nadaljevanju: zakon št. 292/2013)

„člen 298

Izročitev iz depozita

- (1) Sodišče izroči predmet iz depozita upravičencu na njegovo zahtevo. Če je do deponiranja prišlo na podlagi tega, da kdo drug kot upravičenec uveljavlja pravico do izročitve predmeta iz depozita [...], je za izročitev predmeta iz depozita potrebno soglasje vseh udeležencev [...].

[...]

člen 299

Nadomestitev soglasja za izročitev iz depozita

- (1) Če se soglasje za izročitev predmeta iz depozita zavrne, se ga lahko nadomesti s pravnomočno sodno odločbo, s katero se odloči, da mora tisti, ki je izročitvi nasprotoval, privoliti v izročitev predmeta iz depozita vlagatelju zahteve.

- (2) V zadevah, ki se nanašajo na nadomestitev soglasja, iz odstavka 1 je pristojno sodišče, pred katerim se vodi postopek sodnega depozita.

člen 300

Posebni primeri depozita

Če sodišče sprejme predmete v depozit v primerih, ki jih določajo druge zakonske določbe, se uporabljajo pravila, ki izhajajo iz ustrezne zakonske določbe [...], glede na naravo depozita in njegov cilj.“

Zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém (dále jen „ZMPS“)
(zákon št. 91/2012 o mednarodnem zasebnem pravu; v nadaljevanju: zakon o mzp)

„člen 6

Pristojnost čeških sodišč

- (1) V zadevi so pristojna češka sodišča, če je v skladu s postopkovnimi pravili za obravnavo dane zadeve krajevno pristojno sodišče na ozemlju Češke republike, razen če ta zakon ali drugi predpisi določajo drugače.“

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Tožeči stranki sta 19. avgusta 2017 v Nemčiji na podlagi oglasa kupili motorno vozilo. Policia České republiky (policija Češke republike, Češka republika) je 12. septembra 2017 vozilo zasegla zaradi suma storitve kaznivega dejanja tatvine v Franciji. Policija je nato vozilo deponirala pri Okresní soud v Českých Budějovicích (okrajno sodišče v Čeških Budějovicah, Češka republika).
- 2 Tožeči stranki sta pri tem sodišču vložili zahtevo za izročitev vozila iz depozita. Glede na to, da so pravico na vozilu v prejšnjih postopkih uveljavljale tudi druge osebe, je po češkem pravu potrebno, da vse zadevne osebe dajo soglasje za izročitev predmeta iz depozita oziroma da se njihovo soglasje nadomesti s sodno odločbo.
- 3 Zato sta tožeči stranki pri tem sodišču vložili tožbo proti toženima strankama s prebivališčem v Franciji, da bi se nadomestilo njuno soglasje za izročitev predmeta iz sodnega depozita. Toženi stranki se v tem postopku nista spustili v postopek.
- 4 Ker se toženi stranki nista spustili v postopek, se je prvostopenjsko sodišče izreklo za mednarodno nepristojno in tožbo zavrglo. Krajský soud v Českých Budějovicích (regionalno sodišče v Čeških Budějovicah, Češka republika) je kot pritožbeno sodišče potrdilo odločitev prvostopenjskega sodišča.

- 5 Obe sodišči sta se strinjali, da je zahtevek za nadomestitev izjave volje toženih strank po svoji naravi povsem civilnopravni zahtevek, da je v obravnavani zadevi prisoten mednarodni element in da se uporablja uredba Bruselj Ia. Po mnenju teh sodišč bi bil ob upoštevanju splošnega pravila *actor sequitur forum rei* (člen 4(1) uredbe Bruselj Ia) in obsega dovoljenih odstopanj od tega pravila (člen 5(1) te uredbe) le člen 26(1) te uredbe lahko podlaga za priznanje pristojnosti češkega sodišča. Vendar se toženi stranki v postopku pred češkim sodiščem nista spustili v postopek, zato ni pravne podlage za priznanje njegove mednarodne pristojnosti v tej zadevi.
- 6 Tožeči stranki sta zoper odločbo pritožbenega sodišča vložili kasacijsko pritožbo pri Nejvyšší soud (vrhovno sodišče, Češka republika), ki je predložitveno sodišče.

Bistvene trditve strank postopka v glavni stvari

- 7 Tožeči stranki navajata, da je pritožbeno sodišče napačno odločilo o vprašanju mednarodne pristojnosti sodišč Češke republike. V zvezi s tem se sklicujeta na člen 299 zakona št. 292/2013, v skladu s katerim je v zadevah, ki se nanašajo na nadomestitev soglasja, pristojno sodišče, ki vodi postopek sodnega depozita. Po mnenju tožečih strank je za priznanje pristojnosti čeških sodišč odločilno dejstvo, da je bil predmet deponiran pri Okresní soud v Českých Budějovicích (okrajno sodišče v Čeških Budějovicah) v skladu s členom 80 zakonika o kazenskem postopku. Zato je treba zaradi spoštovanja načela *perpetuatio fori* domnevati obstoj te pristojnosti tudi za postopke, ki izhajajo iz postopka sodnega depozita. Po mnenju tožečih strank postopek za nadomestitev soglasja ne izhaja iz materialnopravnega razmerja med tožečima in toženima strankama, zato se pravila iz Uredbe Bruselj Ia ne uporabljajo.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 8 V zadevi iz postopka v glavni stvari je treba odgovoriti na vprašanje, ali so češka sodišča pristojna za odločanje o njej. Spor se nanaša na vprašanje, ali je treba za določitev te pristojnosti uporabiti Uredbo Bruselj Ia in ali je treba v skladu s pravili te uredbe šteti, da so pristojna češka sodišča, ter če je odgovor pritrdilen, ali je treba to pristojnost določiti na podlagi člena 8(2) te uredbe, ki je v različnih jezikovnih različicah formuliran različno. Če bi Sodišče ugotovilo, da se Uredba Bruselj Ia ne uporablja, bi bilo mogoče kot podlago za mednarodno jurisdikcijo in torej pristojnost čeških sodišč upoštevati člen 6(1) zakona o mzp v povezavi s členom 299(2) zakona št. 292/2013.

Prvo vprašanje

- 9 Za ugotovitev, ali se v zadevi uporablja Uredba Bruselj Ia, je treba najprej ugotoviti, ali gre v postopku v glavni stvari za civilno in gospodarsko zadevo.¹ Ni dvoma, da so drugi pogoji za uporabo te uredbe izpolnjeni.
- 10 V zadevi iz postopka v glavni stvari je namreč policija avtomobil tožečih strank zasegla kot predmet, ki je pomemben za kazenski postopek. Potem ko ta predmet ni bil več potreben za nadaljevanje kazenskega postopka, bi moral organ, pristojen za kazenski postopek, načeloma vrniti avtomobil tožečima strankama. Vendar so v kazenskem postopku tudi druge osebe uveljavljale pravico do avtomobila. Glede tega so se pojavili dvomi o tem, komu je treba izročiti avtomobil, zato ga je zadevni organ položil v sodni depozit.
- 11 Ugotovitev, da postopek v glavni stvari, ki se nanaša na nadomestitev soglasja, spada v stvarno področje pojma „civilne in gospodarske zadeve“ v smislu člena 1(1) uredbe Bruselj Ia, je podprta s temi okoliščinami.
- 12 V skladu z nacionalno sodno prakso, natančneje z načelnim pravnim mnenjem Nejvyšší soud (vrhovno sodišče) R 24/2007,² je hramba, ki jo s sklepom odredi organ kazenskega pregona v skladu s členom 80 zakonika o kazenskem postopku, sodni depozit v smislu zakona št. 292/2013. Namen take hrambe je odpraviti vsakršen dvom o tem, katera od zadevnih oseb ima na podlagi lastninske ali druge pravice pravico zahtevati izročitev predmeta. Predmet se deponira, ker namen kazenskega postopka ni razrešiti dejanske ali materialnopravne dvome glede lastninske ali druge pravice, na katero se sklicuje zadevna oseba. Načeloma o takih vprašanjih odločajo sodišča v civilnih sodnih postopkih.
- 13 Udeleženci civilnega sodnega postopka v zvezi z depozitom, v katerega je bil predmet položen na podlagi odločbe organa kazenskega pregona, so: oseba, ki je predmet izročila ali ki ji je bil predmet zasežen, oseba, ki je uveljavljala pravico na predmetu v kazenskem postopku, in glede na okoliščine primera tudi oseba, ki uveljavlja pravico na predmetu v civilnopravnem postopku, ne da bi to pravico uveljavljala pred organom kazenskega pregona. Oseba, ki je predmet deponirala (v zadevi v glavni stvari Policia České republiky (policija Češke republike)), ni udeleženec v tem postopku.
- 14 Glede na to, da je bil avtomobil v postopku v glavni stvari deponiran, ker je pravico do njegove izročitve uveljavljal nekdo drug kot upravičenec do prevzema,

¹ Predložitevno sodišče ugotavlja, da v splošnih smernicah o avtonomni razlagi, ki izhajajo iz sodne prakse Sodišča, niso razjasnjeni njegovi dvomi glede pravilne razlage pojma „civilne in gospodarske zadeve“ v zvezi z zadevo iz postopka v glavni stvari. V tem okviru se predložitevno sodišče sklicuje na sodbe z dne 14. oktobra 1976, LTU, 29/76, EU:C:1976:137; z dne 3. oktobra 2013, Schneider, C-386/12, EU:C:2013:633, točka 18, in z dne 28. februarja 2019, Gradbeništvo Korana, C-579/17, EU:C:2019:162, točki 46 in 47.

² Mnenje senata za civilne in gospodarske zadeve pri Nejvyšší soud (vrhovno sodišče) z dne 11. oktobra 2006, Cpjn 203/2005, R 24/2007, ECLI:CZ:NS:2006:CPJN.203.2005.1.

je pogoj za izročitev avtomobila soglasje vseh udeležencev postopka sodnega depozita (torej v zadevi v glavni stvari tudi toženih strank s prebivališčem v Franciji), oziroma, glede na okoliščine primera, nadomestitev soglasja s pravnomočno sodno odločbo. Izključna krajevna pristojnost za take postopke, kot je določena v členu 299(2) zakona št. 292/2013, v zvezi s tem zagotavlja, da bodo tožbe za nadomestitev soglasja za izročitev tega predmeta iz depozita skupaj obravnavane pri enem sodišču, saj ima lahko v nekaterih primerih podlago za vložitev takih tožb več udeležencev v postopku sodnega depozita.

- 15 Po mnenju Nejvyšší soud (vrhovno sodišče)³ je tožba za nadomestitev soglasja za izročitev predmeta iz depozita procesna oblika zahtevka, naj sodišče odloči, komu naj izroči deponirani predmet, z drugimi besedami, komu pripada lastninska ali druga pravica na deponiranem predmetu, na podlagi katere bo sodišče izročilo predmet iz depozita. Ni pomembno, da se vprašanje, ali ima oseba lastninsko ali drugo pravico na deponiranem predmetu, v tem postopku obravnava le kot predhodno vprašanje in je v izreku sodbe izraženo v obliki „nadomestne izjave volje“.
- 16 Predložitveno sodišče v podporo stališču, da se Uredba Bruselj Ia ne uporablja za postopek za nadomestitev soglasja za izročitev predmeta iz depozita, zlasti opozarja na vmesno naravo tega postopka glede na postopek sodnega depozita, začetega na podlagi določb zakonika o kazenskem postopku, in na tveganje za strateško odločanje udeležencev postopka sodnega depozita pri določitvi pristojnega sodišča.
- 17 Predložitveno sodišče poudarja, da je postopek za nadomestitev soglasja druge osebe za izročitev predmeta iz depozita glede svojega obstoja odvisen od postopka sodnega depozita. Gre za zakonsko določen način, da se doseže izročitev predmeta iz sodnega depozita, saj neobstoja soglasja tožene stranke za izročitev iz depozita predmeta, ki je bil deponiran, ni mogoče nadomestiti z odločbo o ugotovitvi lastninske pravice na deponiranem predmetu. Kot je Nejvyšší soud (vrhovno sodišče) navedlo v zgoraj navedenem načelnem pravnem mnenju⁴, „pravnomočna sodna odločba, s katero je bilo ugotovljeno, da je lastnik deponiranega predmeta vlagatelj zahtevka ali drug udeleženec v postopku sodnega depozita, sama po sebi ni ustrezna podlaga za ugotovitev, da je treba predmet izročiti iz depozita tej osebi, saj rešitev vprašanja, kdo je lastnik deponiranega predmeta, nima nujno za posledico odpravo vseh dvomov o tem, ali je ta oseba dejansko oseba, ki ji je treba predmet izročiti iz depozita, in ali izročitve predmeta iz depozita namesto njegovega lastnika nima pravice zahtevati na primer zastavni upnik, imetnik pridržne pravice ali stečajni upravitelj“.

³ Mnenje, navedeno v opombi 2.

⁴ Mnenje, navedeno v opombi 2.

- 18 Tu je mogoče opaziti neko podobnost s sodbo Sodišča v zadevi Riel⁵. V njej je Sodišče navedlo, da tožba za ugotovitev obstoja terjatve za namene njene vključitve na seznam terjatev v okviru postopka v primeru insolventnosti izhaja neposredno iz postopka v primeru insolventnosti, je z njim tesno povezana in ima podlago v predpisih, ki urejajo postopek v primeru insolventnosti. Podobno tudi tožba za nadomestitev soglasja za izročitev predmeta iz sodnega depozita izhaja neposredno iz postopka sodnega depozita, je tesno povezana s tem postopkom in ima podlago v predpisih, ki urejajo sodni depozit in ki se smiselno uporabljajo tudi za postopek sodnega depozita, začet na podlagi dejanj organov kazenskega pregona.
- 19 Hkrati predložitveno sodišče opozarja na morebitno odprtje prostora za strateško sprejemanje odločitev udeležencev v postopkih depozita, če bi bilo treba mednarodno pristojnost v zadevah v zvezi z nadomestitvijo soglasja za izročitev predmeta iz depozita določiti na podlagi pravil o pristojnosti iz uredbe Bruselj Ia.
- 20 Predložitveno sodišče opozarja, da sta v zadevi iz postopka v glavni stvari češka udeleženca postopka sodnega depozita zahtevala izročitev avtomobila iz depozita, v postopku za nadomestitev soglasja pa sta bila toženi stranki francoska udeleženca tega postopka. Če bi francoska udeleženca zahtevala izročitev predmeta iz depozita, bi morala tožiti češka udeleženca. To bi lahko udeležence postopka sodnega depozita spodbudilo, da ne bi vložili tožbe za nadomestitev izjave volje, ampak bi, nasprotno, počakali na začetek postopka na podlagi dejanj druge stranke, saj bi bili v skladu s splošnim pravilom iz člena 4 Uredbe Bruselj Ia toženi pred sodišči države svojega stalnega prebivališča. V običajnih okoliščinah to ne bi bilo problematično, saj gre za naravno posledico pravil o pristojnosti iz uredbe Bruselj Ia.
- 21 V postopku v glavni stvari gre za vmesni spor glede na postopek, ki poteka pred češkim sodiščem, za pristojnost katerega so bila podlaga dejanja organa kazenskega pregona in ki ni preverjalo svoje mednarodne pristojnosti. Vendar bi bila brez dejanj organa kazenskega pregona ta mednarodna pristojnost v primeru tožbe za izročitev predmeta med istimi osebami določena drugače. Če policija avtomobila ne bi zasegla, bi namreč ostal v posesti tožečih strank, tožbo za izročitev predmeta pa bi morala vložiti prvotna francoska lastnika. Izvajanje javnih pooblastil organov kazenskega pregona torej vpliva na določitev mednarodno pristojnega sodišča, tako da je lahko ogrožena načeloma zahtevana predvidljivost pristojnega sodišča.

Drugo vprašanje

- 22 V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje za predhodno odločanje predložitveno sodišče sprašuje, ali je treba člen 8, točka 2, Uredbe Bruselj Ia razlagati tako, da je tožba za nadomestitev soglasja za izročitev predmeta iz

⁵ Sodba z dne 18. septembra 2019, Riel, C-47/18, EU:C:2019:754.

sodnega depozita, ki jo vloži eden od udeležencev postopka sodnega depozita, v katerega je bil predmet deponiran, proti drugemu udeležencu tega postopka, tožba v smislu te določbe.

- 23 Dvomi predložitvenega sodišča izhajajo iz tega, da je ta določba v različnih jezikovnih različicah formulirana različno, in iz tega, da Sodišče te določbe še ni razlagalo.
- 24 V češki različici člena 8, točka 2, navajane uredbe je uporabljen izraz „intervenční žaloba“ (intervencijska tožba), ne da bi bil omenjen status tožene stranke kot tretje osebe. Podobno je na primer v nemški različici uporabljen izraz „Interventionsklage“, v francoski različici pa izraz „demande en intervention“.
- 25 V nasprotju s tem je v angleški različici določbe poudarek na tem, da naj bi imela tožena stranka status tretje osebe ali da naj bi bila v postopek vključena tretja oseba. Podobno formulacijo vsebujejo na primer tudi poljska, slovaška in hrvaška različica.
- 26 Iz sodne prakse Sodišča je razvidno, da je treba v primeru razhajanj med jezikovnimi različicami določbo razlagati ob upoštevanju njenega konteksta in cilja pravne ureditve, katere del je.⁶
- 27 Predložitveno sodišče je pri poskusu ugotovitve cilja člena 8, točka 2, Uredbe Bruselj Ia upoštevalo tudi prej veljavno pravno ureditev⁷, sodno prakso Sodišča v zvezi s ciljem te in prej veljavne ureditve ter tako imenovano Jenardovo poročilo⁸, katerega besedilo služi kot komentar k Bruseljski konvenciji in vsebuje smernice glede cilja te konvencije. Iz tega poročila je med drugim razvidno, da se je med pripravo Bruseljske konvencije zdelo primerno oblikovati ločene določbe za poroke in druge tretje osebe. Na vprašanje, kaj je treba razumeti pod pojmom postopek s tretjo osebo („third party proceedings“), je bilo odgovorjeno s sklicevanjem na člena 15 in 16 belgijskega zakonika o pravnem postopku, v katerih je bil ta pojem opredeljen tako, da gre za primere, „ko je tretja oseba vključena v postopek kot stranka“.
- 28 Če bi bilo treba cilj člena 8, točka 2, Uredbe razlagati ob upoštevanju Jenardovega poročila in ga uporabiti v obravnavani zadevi, s tem pravilom najverjetneje ne bi bilo mogoče utemeljiti pristojnosti čeških sodišč, saj v postopku za nadomestitev soglasja za izročitev predmeta iz depozita ne sodeluje tretja oseba, ampak zgolj udeleženci glavnega postopka sodnega depozita.

⁶ Sodba z dne 27. oktobra 1977, Bouchereau, C-30/77, EU:C:1977:172, točka 14.

⁷ Člen 6(2) Bruseljske konvencije o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 1972, L 299, str. 32; v nadaljevanju: Bruseljska konvencija) in člen 6(2) Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42).

⁸ UL 1979, C 59, str. 1.

- 29 Če pa bi bila sprejeta drugačna avtonomna razlaga te določbe, bi bilo mogoče priti do drugačne ugotovitve. Postopek, ki se začne z vložitvijo tožbe za pridobitev soglasja za izročitev predmeta iz sodnega depozita, je namreč vmesni postopek glede na postopek sodnega depozita. V številnih pravnih redih pa so vmesni postopki vključeni v splošnejši pojem „intervencijska tožba“, ki je uporabljen v češki različici Uredbe Bruselj Ia.

DELOVNI DOKUMENT